

Právní ochrana průmyslového vzoru má na území České republiky dlouhodobou tradici. Počátky právní ochrany průmyslového vzoru lze nalézt již v 19. století. Po celou dobu svého vývoje byl průmyslový vzor legislativně spojován s jinými předměty průmyslového vlastnictví. Konec tomuto legislativnímu spojení učinil až zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.

Právní úprava ochrany průmyslových vzorů podle nové právní úpravy reflektuje mezinárodní závazky České republiky. Nejde jen o obecné principy, které zakládá PUÚ, ale zejména o zásady ochrany těchto předmětů podle dohody TRIPS a nového znění Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů a dalších.

Na počátku devadesátých let bylo přistoupeno k harmonizaci českého práva na ochranu průmyslového vlastnictví s obdobným systémem členských zemí Evropské unie. Přístupem České republiky do EU začaly na našem území platit přímo předpisy, kterými byla zavedena ochrana předmětů průmyslového vlastnictví jednotně a nedílně na celém území EU – v případě průmyslových vzorů šlo o nařízení Rady 2002/6 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství.

Nový zákon přinesl nejen komplexní a přehlednou úpravu průmyslových vzorů, ale napravit i nedostatky dřívější právní úpravy. Zákon především vytváří nové obsahové pojetí podstaty průmyslového vzoru, prodlužuje dobu ochrany průmyslového vzoru, zavádí institut rozdělení hromadné přihlášky apod.